

Όταν τα παιδιά στερούνται την εκπαίδευσή τους, η κοινωνία ζημιώνεται στο σύνολό της. Γιατί η εκπαίδευση δεν είναι απλά ένα δικαίωμα. Η εκπαίδευση είναι ένα αντίδοτο. Σε έναν κόσμο που πλήττεται από την οικονομική κρίση, τις συγκρούσεις και τις μεταδοτικές ασθένειες, η εκπαίδευση μπορεί να είναι ένας δρόμος ώθησης της δημόσιας υγείας... ένα εφόδιο για την ειρήνη.

Βασίλισσα Ράνια
Βασίλισσα της Ιορδανίας,
Πρέσβειρα της UNICEF για τα παιδιά

Γιατί τόσα παιδιά εξακολουθούν να μην πηγαίνουν στο σχολείο;

Γνωστικό αντικείμενο

Γεωγραφία, Κοινωνικές Επιστήμες,
Ιδιότητα του Πολίτη

Μαθησιακά αποτελέσματα

- Να εξερευνηθούν ζητήματα που αφορούν τις ζωές των παιδιών που δεν μπορούν να πάνε στο σχολείο.
- Να συναισθανθούν οι μαθητές τις συνθήκες ζωής των άλλων παιδιών.
- Να μάθουν οι μαθητές για τα εμπόδια που στερούν την εκπαίδευση σε κάποια παιδιά.

Προετοιμασία

Εκτυπώστε ή προβάλτε τις ιστορίες του Παραρτήματος 1 και 2 για να τις διαβάσουν οι μαθητές.

Σημείωση για τον Εκπαιδευτικό

Αξιολογήστε προσεκτικά εάν υπάρχουν στην τάξη παιδιά που ενδεχομένως επηρεάζονται από τα ζητήματα που θίγουν οι πραγματικές ιστορίες. Προσφέρετε υποστήριξη στους μαθητές αυτούς.

Συνολικός χρόνος:

60
ΛΕΠΤΑ

Ηλικίες:

8-14
ΕΤΩΝ

Το σχέδιο μαθήματος αυτό προσφέρθηκε από το πρόγραμμα «A World At School». Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ξεχωριστά ή ως μέρος μιας σειράς μαθημάτων. Δείτε τη σημείωση στο τέλος του σχεδίου μαθήματος.
Συντάκτρια: Catherine J Nyman

Κοιτάξτε την εικόνα του Nick Sharratt, στο Παράρτημα 1.

Προτού ξεκινήσετε τη δραστηριότητα, ενημερώστε τους μαθητές ότι πρόκειται να διερευνήσουν ένα πρόβλημα και θα πρέπει να σκεφτούν ως δημοσιογράφοι. Θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν 5 ερωτήσεις «ποιος, τι, γιατί, πού, πότε» και 1 ερώτηση «πώς». Κάντε σαφές ότι δεν θα βρουν εδώ όλες τις απαντήσεις και ίσως χρειαστεί να κάνουν κάποια περαιτέρω αναζήτηση.

Θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε ένα κείμενο όπως αυτό: Μια ομάδα παιδιών από κάθε γωνιά του κόσμου κάθονται μαζί στη θερινή κατασκήνωση λέγοντας ιστορίες από το σχολείο. Αποκαλύπτεται ότι δεν πηγαίνουν όλα στο σχολείο, και κάποια από τα παιδιά που πηγαίνουν στο σχολείο ζηλεύουν:

- Παιδί από τις Ηνωμένες Πολιτείες: «Δεν μπορώ να το πιστέψω ότι μπορείς να παίζεις όλη μέρα και δεν έχεις μαθήματα να διαβάσεις».
- Αγόρι από την Ινδία: «Δεν μπορώ επειδή πρέπει να δουλεύω από το μεσημέρι ως το βράδυ γιατί αλλιώς στο σπίτι δεν θα έχουμε φαγητό. Πολύ θα ήθελα να βλέπω τους φίλους μου και να μαθαίνω καινούργια πράγματα».
- Κορίτσι από τη Νιγηρία: «Δεν μπορώ να πάω στο σχολείο επειδή είμαι κορίτσι. Ο κόσμος πιστεύει ότι πρέπει να παντρευτώ και να κάνω παιδιά και όχι να πηγαίνω στο σχολείο για να μαθαίνω πράγματα. Πιστεύουν ότι είναι χάσιμο χρόνου. Θέλω να γίνω γιατρός αλλά ποτέ δεν θα έχω την ευκαιρία».
- Παιδί από την Ευρώπη: «Πρέπει να δουλεύεις ενώ είσαι μόνο 8 χρονών; Και να παντρευτείς;»

Διαφοροποίηση και εναλλακτικές

Μπορείτε να ρωτήσετε τους μαθητές τι πιστεύουν ότι θα πουν τα παιδιά στη φωτογραφία προτού τους διαβάσετε το κείμενο... ταιριάζουν αυτά που πιστεύουν με αυτά που λένε στην πραγματικότητα τα παιδιά;

Σημειώστε σε έναν πίνακα τις φράσεις-κλειδιά που προκύπτουν στη συζήτηση και περιγράφουν τα εμπόδια με τα οποία έρχονται αντιμέτωπα αυτά τα παιδιά. Π.χ. «Πρέπει να δουλέψω, εάν δεν δουλέψω, δεν θα έχουμε φαγητό».

Δραστηριότητα μάθησης

Χρησιμοποιήστε τις διαφάνειες πραγματικών ιστοριών στο Παράρτημα 2 και μιλήστε για κάθε μία αναλυτικά. Χρησιμοποιήστε ερωτήσεις όπως «ποιος, τι, γιατί, πού, πότε» και «πώς».

Δραστηριότητα συζήτησης ανά ζεύγη: Πώς θα ήταν εάν ήσασταν αυτό το παιδί; Πόσο διαφορετική είναι η ζωή του από τη δική σας ζωή; Γράψτε τρεις ερωτήσεις που θα θέλατε να κάνετε σε αυτό το παιδί για τη ζωή του. Αναπτύξτε τις ερωτήσεις σας έτσι ώστε να ρωτάτε μια γκάμα πραγμάτων. Χρησιμοποιήστε τεχνικές ανοιχτών ερωτήσεων έτσι ώστε οι πιθανές απαντήσεις να σας δίνουν ένα σύνολο πληροφοριών.

Ανασκόπηση: Περιγράψτε τι μάθατε ως τώρα. Είναι οι μαθητές σε θέση να αποσαφηνίσουν περισσότερες πληροφορίες στις απαντήσεις τους; Κατάλαβαν τα ζητήματα σε μεγαλύτερο βάθος;

Προσωπικός αναστοχασμός και σύντομη ανακεφαλαίωση με συζήτηση: Εάν είχατε μία ευχή για κάθε ένα από τα παιδιά για τα οποία ακούσατε σήμερα, ποια θα ήταν; Ζητήστε από τους μαθητές να γράψουν μία παράγραφο εξηγώντας την ευχή τους.

Διαφοροποίηση και εναλλακτικές

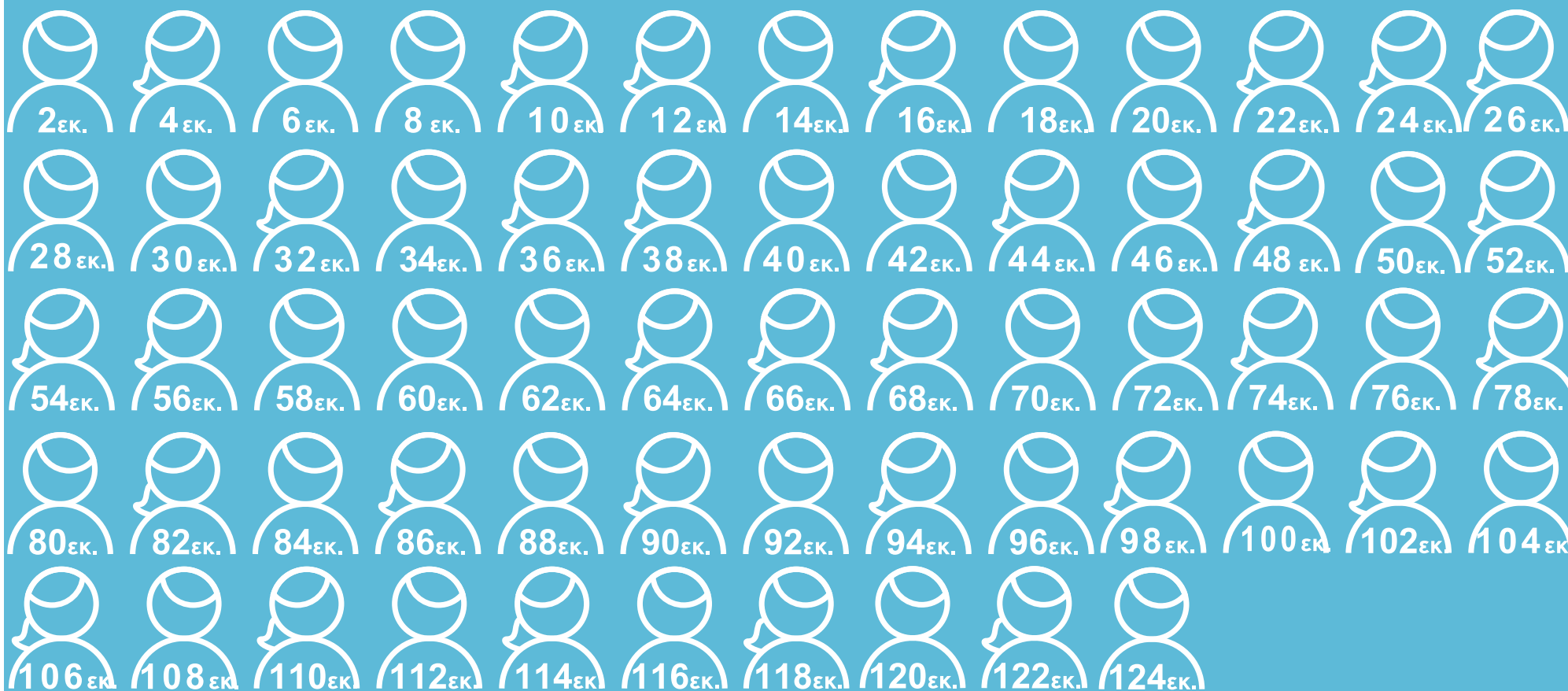
Πρόκληση έρευνας: Σκεφτείτε ένα από τα εμπόδια για τα οποία μιλήσαμε σήμερα και μάθετε περισσότερα για αυτό που σας ενδιέφερε. Κάντε μια έρευνα και ανακαλύψτε πόσες χώρες αφορά. Φτιάξτε μια λίστα με ιστότοπους που θα ενδιέφεραν την τάξη και φέρτε τη λίστα στο επόμενο μάθημα.

Αυτό το σχέδιο μαθήματος μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο του ή πιο ιδανικά ως μέρος μια σειράς μαθημάτων που θα κορυφωθούν για την ανάπτυξη μιας σχολικής καμπάνιας από όλο το σχολείο ή από μια ομάδα, για την υποστήριξη της ιδέας να έχουν όλα τα παιδιά τη δυνατότητα να πάνε στο σχολείο. Για να δείτε την πλήρη σειρά των σχεδίων μαθημάτων επισκεφθείτε τη διεύθυνση: <http://www.aworldatschool.org/resources/teachers-pack>

Για να λάβετε δράση υπέρ της καμπάνιας «A World At School» και των εκατομμυρίων παιδιών που στερούνται το σχολείο, επισκεφθείτε το www.globalgoals.org/worldslargestlesson και δείτε το σχέδιο μαθήματος με τίτλο 58 Million Children Are Not In School - What Can We Do To Help? (58 εκατομμύρια παιδιά δεν πηγαίνουν στο σχολείο - Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε;)

Υπάρχουν 124 εκατομμύρια παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο που δεν έχουν τη δυνατότητα να πάνε σχολείο

Πηγή: Ινστιτούτο Στατιστικής της UNESCO 2013. 59 εκατομμύρια παιδιά του δημοτικού και 65 εκατομμύρια εφήβοι.

Μακάρι να μπορούσα να
πάω στο σχολείο για να μάθω και να
βλέπω και τους φίλους μου. Πρέπει,
όμως, να δουλεύω όλη μέρα, διαφορετικά,
η οικογένειά μου δεν θα έχει χρήματα
για φαγητό!

Θέλω να γίνω δημοσιογράφος, αλλά δεν θα έχω την
ευκαιρία, γιατί η οικογένειά μου πιστεύει ότι είναι καλύτερα να
παντρευτώ, αντί να τελειώσω το σχολείο.

Θα παντρευτείς και
είσαι μόνο 10;

Πόσο ζηλεύω που δεν πάει
σχολείο ο Kevin. Δεν έχει διάβασμα και
έχει τόσο πολύ χρόνο για παιχνίδι!

Πρέπει να
δουλεύει όμως.

Γιατί δεν μπορούν
να πάνε σχολείο;

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Όνομα *Gudiya*
Χώρα *Ινδία*

Ετών **9**

Η Gudiya είναι 9 ετών. Λάτρευε το σχολείο. Ήταν μια πολύ καλή μαθήτρια που διάβαζε πολύ και ήθελε να γίνει γιατρός όταν μεγαλώσει.

Όταν όμως ο πατέρας της πέθανε, η Gudiya δεν είχε άλλη επιλογή. Έπρεπε να παρατήσει το σχολείο και να κερδίζει χρήματα για να έχει η οικογένειά της φαγητό στο τραπέζι.

Τώρα δουλεύει ως υπηρέτρια, πλένοντας πιάτα και κάνοντας δουλειές στο σπίτι ενός πλούσιου ανθρώπου, ώστε να μπορεί να συντηρεί την οικογένειά της που είναι τόσο φτωχή που δεν έχει άλλη επιλογή.

Αυτό το σημείωμα εργασίας για το σπίτι ήταν στο τετράδιό της, 2 ημέρες αφού αναγκάστηκε να αφήσει το σχολείο:

Σημερινή εργασία για το σπίτι

1. Να ζητιανέγω και να μαζέγω 20 ρονιές από τη διασταύρωση του *Mekuli Badarpur*
2. Να καθαρίσω και να πλύνω τα πιάτα στο σπίτι της κυρίας *Sharma*
3. Να ζυμώσω τη ζύμη για το βραδινό φαγητό

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Όνομα *Myness*

Ετών *15*

Χώρα *Μαλάουι*

Η Myness ζούσε με τη γιαγιά της σε συνθήκες τόσο ακραίας φτώχειας που δεν είχαν καν χρήματα να αγοράσουν σαπούνι για να πλύνουν.

Όταν η Myness ήταν 13 ετών, η φίλη της την έπεισε να παντρευτεί έναν πολύ μεγαλύτερό της άντρα που μπορούσε να τη συντηρήσει.

Η Myness πίστευε ότι αυτή ήταν η μόνη λύση, εγκαταλείποντας τη σχολική της ζωή για να μην επιβαρύνει τη γιαγιά της που θα έπρεπε να τις φροντίζει και τις δύο με τόσο λιγοστά χρήματα.

Αφού παντρεύτηκε όμως, η ζωή της έγινε ακόμα χειρότερη, αφού ο άντρας της ξόδεψε όλα τα χρήματά του για τον εαυτό του αφήνοντάς την νησική. Ευτυχώς, η γιαγιά της ζήτησε βοήθεια και τώρα η Myness επέστρεψε στο σχολείο όπου μαθαίνει πώς να χτίσει ένα καλύτερο μέλλον, ελεύθερη πλέον από τον άντρα της.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Όνομα *Malala* Ετών *17*

Χώρα *Πακιστάν*

Το 2009, μια μαθήτρια από το Πακιστάν, η Malala Yousafzai, έγραψε ένα ημερολόγιο για το BBC όταν οι Ταλιμπάν την υποχρέωσαν να εγκαταλείψει το σχολείο.

Οι Ταλιμπάν είναι μια ομάδα ανθρώπων με ακραίες απόψεις που πιστεύουν ότι οι γυναίκες πρέπει να σταματούν την εκπαίδευση μετά τα οχτώ. Η Malala ήταν 11 ετών όταν οι Ταλιμπάν κατέλαβαν τη Mingora, την πόλη όπου ζούσε στο Πακιστάν, και εκείνη και οι φίλες της υποχρεώθηκαν να αφήσουν το σχολείο. Αποφάσισε να μοιραστεί τα συναισθήματά της και την αδικία που ένιωθε σε ένα ημερολόγιο.

Από το ημερολόγιό της - Φοβάμαι - 3 Ιανουαρίου 2009

«Είχα έναν τρομακτικό εφιάλτη εχτές με στρατιωτικά ελικόπτερα και τους Ταλιμπάν. Βλέπω τέτοιους εφιάλτες από την αρχή της στρατιωτικής επιχείρησης στο Swat. Φοβόμουν να πάω σχολείο γιατί οι Ταλιμπάν είχαν εκδώσει ένα διάταγμα που απαγόρευε σε όλα τα κορίτσια να πηγαίνουν στο σχολείο. Μόνο 11 μαθητές πήγαν στην τάξη από τους 27. Ο αριθμός μειώθηκε εξαιτίας του διατάγματος των Ταλιμπάν».

Η Malala βρήκε έναν τρόπο να πηγαίνει σχολείο ενάντια στις επιθυμίες των Ταλιμπάν, εκείνοι όμως το έμαθαν και όταν ήταν 15 ετών, ένας Ταλιμπάν ανέβηκε στο σχολικό λεωφορείο και την πυροβόλησε στο κεφάλι. Τραυματίστηκε σοβαρά αλλά επέζησε.

Η Malala είναι τώρα ασφαλής στο σχολείο. Πέρα από τη σχολική της ζωή, είναι ακτιβίστρια υπέρ της εκπαίδευσης των γυναικών και η νεότερη κάτοχος βραβείου Νόμπελ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

Όνομα *Mohammed* Ετών *15*

Χώρα *Ιράν*

Όταν ο Mohammed ήταν 15 ετών, έζησε με τους τέσσερις αδερφούς και τις δύο αδερφές του μια τρομακτική σύρραξη στην πόλη όπου ζούσε.

Χωρίς καμία προειδοποίηση, βόμβες και ρουκέτες έπληξαν την πόλη. Ο πατέρας τους τραυματίστηκε από μια έκρηξη ακριβώς δίπλα στο σπίτι τους που διέλυσε τα παράθυρα του σπιτιού και το αυτοκίνητό τους.

Το σχολείο του Mohammed έκλεισε, παρά τις σημαντικές εξετάσεις που πλησίαζαν. Η οικογένεια έμεινε παγιδευμένη στο σπίτι ολόκληρες εβδομάδες, χωρίς να μπορεί να φύγει και να δει τους φίλους της.

Όταν η βία κόπασε, τα σχολεία άνοιξαν ξανά, όμως το σχολείο του Mohammed είχε υποστεί μεγάλες ζημιές. Τα παράθυρα είχαν σπάσει, τα θρανία και οι καρέκλες είχαν καταστραφεί, οι τουαλέτες είχαν διαλυθεί και οι μαθητές ήταν ταραγμένοι. Ακόμα και όταν κηρύχθηκε ειρήνη, οι γονείς φοβούνταν να στείλουν τα παιδιά τους στο σχολείο, φοβούμενοι για την ασφάλειά τους.

Ο Mohammed εξηγεί τα όνειρά του για το μέλλον:

«Θέλω να μάθω πώς θα γίνω μηχανολόγος μηχανικός και χρειάζομαι δασκάλους που θα κάνουν ό,τι μπορούν για να με βοηθήσουν. Ονειρεύομαι ότι όταν τελειώσει ο πόλεμος, θα μπορούμε να πάμε στο σχολείο και να παίζουμε ελεύθερα σαν τα άλλα παιδιά».

